

ת"פ 13404/05/16 - מדינת ישראל נגד יוחנן אשטו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 13404-05-16 מדינת ישראל נ' אשטו
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
יוחנן אשטו

07 דצמבר 2017

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אורית לרך

ב"כ הנאשם - עו"ד רן אלון

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 יחד עם סעיפים 335 (א)(2) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום **29.4.16** בשעה 04:00 לפנות בוקר בלוד שהה הנאשם ביחד עם שבעה קטינים וצעירים נוספים כשהם תחת השפעת אלכוהול.

בנסיבות אלה, יצאו המתלונן וארבעת חבריו מדירתו והמתינו למונית.

בעת שחזרו המתלונן ושלושה מחבריו לכיוון דירתו- צעק לעברם אחד הקטינים שהם עושים רעש בבניין וסבתא שלו גרה שם.

המתלונן וחבריו יצאו מהבניין לרחוב שם המשיכו המתלונן והקטין להתווכח ולהתקוטט, ובמהלך האירוע סטר המתלונן לקטין, ותקף את אחד קטינים האחרים.

בשלב מסוים החל הנאשם בצוותא חדא עם האחרים לתקוף את המתלונן כשהאחרים תקפוהו באמצעות אבנים שהיו במקום. הנאשם והאחרים תקפו את המתלונן במכות אגרופ ובבעיטות בכל גופו ולא הרפו ממנו גם כשנפל ארצה, כל זאת עד שנשמעו צופרים של ניידת משטרה.

או אז- נמלטו הנאשם והאחרים מהמקום, כשהם מותירים את המתלונן מתבוסס בדמו. המתלונן הובהל לבית חולים "אסף הרופא" שהוא מחוסר הכרה, במצב קשה ומונשם, ומיד עבר ניתוח חירום תחת הרדמה קרניוטומיה, ובמועד הגשת כתב האישום- עדיין היה מאושפז בבית החולים.

כתוצאה ממעשי האחרים המתוארים לעיל נגרם למתלונן שבר דחיסה בקודקוד הגולגולת בעצם פריאטלית עם תזוזה של הפרגמנטים עד ל1.2 ס"מ פנימה מלווה בזעזועי מוח באונה פריאטלית.

כתוצאה ממעשי הנאשם והאחרים נגרם למתלונן שבר מרוסק בעמוד השדרה בחוליה D12, שבר עם תזוזה קלה של הפרגמנטים בספינוס פרוציסוס של L3, ושבר בזיז רוחבי של חוליות L2 ו-L3.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן, יופנה לקבלת תסקיר כמתחייב מגילו, ללא הסכמה לעניין העונש.

4. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **20.8.17** לא הומלץ על סיום ההליך ללא הרשעה, כי אם על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודת שירות לתקופה קצרה, לצד פיצוי.

5. מטיעוני המאשימה עולה כי לפי כתב האישום המתוקן, ביום **29.04.16**, לפנות בוקר, היה הנאשם יחד עם אחרים תחת השפעת אלכוהול. אותה עת יצא המתלונן מבנין מגורים, ובהמשך, בעודו חוזר לבנין צעק לעברו אחד הקטינים כי הוא מרעיש והחלה קטטה בין המתלונן לשניים אחרים.

בשלב כלשהו, הצטרף הנאשם ובצוותא חדא תקף את המתלונן, האחרים תקפו באבנים, והנאשם תקף את המתלונן באגרופים ובבעיטות בכל גופו וגם כשנפל ארצה ולא הרפו ממנו.

רק כששמעו ניידות משטרה מתקרבות, נמלטו כשהמתלונן שרוע ופצוע.

במעשיו פגע הנאשם באופן ממשי בערכים המוגנים של הגנה על שלומו ובטחונו האישי של המתלונן, שלמות גופו ושלמות נפשו.

מדובר באירוע אלימות חמור, בה היו מעורבים מספר צעירים בשל וויכוח של מה בכך.

לכך יש להוסיף את העובדה כי הנאשם והאחרים לא חדלו לתקוף את המתלונן עד ששמעו את הניידות, וגם אז הותירו אותו כשהוא מתבוסס בדמו.

הנזקים שנגמרו למתלונן הם קשים ובכלל זה- שברים בעמוד השדרה ובראש. אף תמונות החבלות ותצהיר נפגע עבירה הוגשו.

הנזקים למתלונן הם פיזיים, כלכליים ונפשיים. החוב לבית החולים בעקבות האירוע האלים מגיע לכדי 100,000 ₪.

המתלונן נאלץ לעבור ניתוח בעקבות שבר בראשו וסגירת הגולגולת, אושפז בבית החולים כשבוע ימים, ובשל היותו תושב השטחים אין לו ביטוח בריאות והוא נאלץ לשלם עבור הטיפול הרפואי. לאחר שחרורו מבית החולים חרף מצבו הבריאותי הקשה הוא לא המשיך בטיפולים מאחר והיה צריך לשלם עבורם וידו אינה משגת. בנוסף, מאז התקיפה - לא עובד.

מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה נע בין 12-24 חודשי מאסר.

ברע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, מיום 20.11.14) - דובר בבגיר צעיר שתקף את המתלונן בבקבוק בראשו, הבקבוק נשבר, הטיח את הבקבוק השבור בפניו של המתלונן וגרם לו לחתך של 10 ס"מ. בימ"ש השלום קבע מתחם של 6-12 חודשי מאסר אך ערעור המדינה התקבל, ובימ"ש המחוזי קבע מתחם שנע בין 9-24 חודשי מאסר, וגזר עליו שנת מאסר.

בימ"ש העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש שהתייחס להיות המבקש צעיר בגיר, נטול עבר פלילי, המצוי בעיצומו של הליך שיקומי שהינו בעל פוטנציאל להצלחה, ולא נתן משקל מכריע לשיקולי שיקום בנסיבות העניין.

בת"פ (כ"ס) 40233-05-15 מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' ברק שוחט (פורסם בנוב מיום 29.6.12) - דובר בנאשם שנטל בקבוק זכוכית והכה בראשו של הנפגע, גרם לו לחתכים שטחיים ביותר בראשו ובגב העליון והוא נזקק לטיפול רפואי. ביהמ"ש קבע כי מתחם הנע בין 8-22 חודשי מאסר וגזר את דינו לשנת מאסר.

עפ"ג (מרכז) 37112-10-15 ישימברט היילה (אסיר) נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, מיום 17.1.16) נקבע מתחם שנע בין 10-24 חודשים. הנאשם פצע את המתלונן בכך שחבט בו באמצעות בקבוק שהתנפץ וגרם לו לחתך.

בנסיבות אלה, כשמדובר בביצוע עבירות בצוותא, כשהחבלות שנגמרו למתלונן חמורות יותר יש לעתור לאמצע המתחם, כלומר 12-24 חודשי מאסר בפועל.

מדובר בנאשם שביצע את העבירות בסמיכות לגמר הדין מבית המשפט לנוער ברמלה. במסגרת גמר הדין הוטל עליו לבצע של"צ, ומשלא ביצע זאת הופקע הצו והוטל עליו קנס.

בנוסף, התסקיר אינו חיובי, ממנו עולה כי הוא בעל מעורבות והזדהות שולית ובעל רקע של שימוש לרעה באלכוהול, רמת סיכון בינונית להתנהגות אלימה במידת חומרה בינונית, נעדר מערכת מגובשת של ערכים נורמטיביים, בעל גבולות פנימיים חלשים, מאופיין בצורך חזק לרצות גם במחיר של התנהגות פוגענית ושלילית,

כשהליך שיקומי קודם לא צלח.

באשר לתצהיר נפגע העבירה - תצהיר לא הוגש בעניינם של שאר הנאשמים, כי המתלונן לא אותר אלא רק בחודש אוגוסט דרך עו"ד שמטפלת בענייניו הכספיים.

בעניינו של מעורב אחר בתיק, יוסי מולה, שעניינו קבוע לחודש נובמבר, יוגש תצהיר נפגע העבירה.

לאור האמור יש להשית ענישה של מאסר בפועל כנ"ל, לצד מאסר על תנאי משמעותי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. מטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי יש לקבל את ההמלצה השיקומית של שירות המבחן, למעט רכיב מאסר קצר בעבודות שירות, הואיל והנאשם שהה במעצר כמעט חודשיים, ועל כן מבוקש כי אותה תקופה תיחשב כתקופת המאסר הקצר הנ"ל.

ניתן להוסיף ענישה בדמות של"צ אפילו בהיקף נרחב, דווקא על מנת שלא לפגוע באותם סיכויי שיקום טובים עליהם מצביע התסקיר.

המתחמים והפסיקה להם מתייחסת המאשימה אינם רלוונטיים הואיל וגם אם סעיף האישום הוא אותו סעיף - הרי שהעובדות שונות באופן מהותי, במובן זה שבכל אותה פסיקה שהוצגה מדובר בחבלת ראש שנגרמה כתוצאה מבקבוק שהוטח בראשו של הקורבן כשבמקרה דן פגיעת הראש מסויגת בכתב האישום ואינה מיוחסת לנאשם.

בעת האירוע היה הנאשם בן 18.4 חודשים, תלמיד בכיתה י"ב, והגם שטכנית עבר את גיל 18, ואינו קטין, בעוד שהאחרים קטינים, הרי שמהותית הוא לא שונה מהם.

נאשם מס' 4, היה במועד האירוע בן 17.4 חודשים, נאשם מס' 3 היה בן 17.3 חודשים, והם בני השכבה שלו. זה שטכנית הוא היה מעל גיל 18 זה לא משנה, כולם היו תלמידי כיתה י"ב מאותה שכבה.

אותם קטינים אחרים שהיו מעורבים באותה פרשה הורשעו בעבירה הרבה יותר חמורה מהנאשם - היינו בעבירה על סעיף 333 לחוק ביחד עם סעיף 335 ו-29 - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

לנאשם תוקן כתב האישום לעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות שהיא עבירת עוון של 3 שנים לעומת חבלה חמורה שהיא של 7 שנים, קל וחומר בנסיבות חמורות.

לא בכדי תוקן סעיף זה הואיל והעובדות הן שונות- מהן עולה כי כולם בצוותא חדא תקפו את המתלונן עם אבנים שהיו במקום, בעוד שהנאשם לא השתמש בכלי נשק כלל, ובכלל זה לא באבנים, אלא מיוחסות לו מכות בידים וברגליים בלבד.

הבדל נוסף חשוב נוגע לכך שבעניינם של האחרים נגרם למתלונן שבר דחיסה, כלומר חבלת הראש מיוחסת לאותם קטינים, אך הנאשם הוחרג מכך במפורש.

בעניינו של נאשם 1- הגיע לגזר דינו כשהוא עצור עד תום ההליכים, צירף שני תיקים, יש לו עבר פלילי מכביד מאוד, תסקיר שלילי ביותר, שני מאסרים על תנאי, אחד של 6 חודשים והשני של 10 חודשים.

הושת עליו בהסכמה עונש של 17 חודשי מאסר, כשנוכח קיומו של מע"ת בן 16 חודשים- למעשה לא קיבל כמעט עונש בגין התיק דנן, למרות שנסיבותיו חמורות יותר.

לגבי נאשם מס' 2 - המעורב העיקרי, הוא התחיל את העניין, סבתא שלו שהתה באותו בניין בו שהה המתלונן. המתלונן ערך שם מסיבה עם עוד כמה חברים, בשעת לילה מאוחרת, ונאשם 2 בא וצעק עליו, העיר לי שיפסיק עם הרעש שזה מפריע לסבתא שלו. ואז, המתלונן ירד למטה והתחיל להתקוטט איתו, המתלונן הראשון שהנחית מכה על נאשם 2 ואז התפתחה תגרה עם מעורבים נוספים.

נגזרו עליו 6 חודשי מאסר שקוזזו במלואם עם ימי מעצרו, הוא לא ריצה מאסר נוסף. הוא לא היה עצור. קיבל 150 שעות של"צ ופיצוי של 3,000 ₪.

נאשם מס' 3 - קיבל 5 חודשי עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, ופיצוי בסך 2,000 ₪.

נאשם מס' 4 - לומד בשכבה של הנאשם אך צעיר ממנו בכמה חודשים ספורים, קיבל מאסר על תנאי, צו מבחן, ו200 שעות של"צ, בלי שום פיצוי.

לגבי נאשם 5 - ניתן צו מבחן, 100 שעות של"צ, והתחייבות בלי פיצוי.

נאשם מס' 6 - ניהל הוכחות, תוך כדי הוא בחר להודות, והושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל שהם למעשה כמניין ימי מעצרו, הוא היה עצור לאורך כל אותה תקופה.

אף אחד מהנאשמים באירוע לא קיבל עונש מאסר, חוץ מנאשם 1, למרות שלהם מיוחסת עבירה חמורה בהרבה מזו של הנאשם והעובדות לגביהם חמורות בהרבה.

הנאשם מכוח קל וחומר צריך לקבל עונש מקל שהעבירה בעניינו חמורה פחות, וכפי שעולה מהתסקיר הוא בלי דפוסים עבריינים והוא נגרר אחרי האחרים.

יש חשיבות לעובדה שהמתלונן סירב להגיש תלונה במשטרה וביקש שיתנו לו לסגור איתם את העניינים. הוא לא רצה משפט.

מקוממת בעמדת הפרקליטות היא העובדה שהוגשה לבית המשפט הצהרת נפגע העבירה דנן, שלא הוגשה בעניינם של הנאשמים האחרים, למרות שהצהרת הנפגע כולה מתייחסת למה שעשו אותם קטינים ולא הנאשם.

יש לסטות מכל מתחם ענישה על פי סעיף 40ד' לחוק משיקולי שיקום. התסקיר עונה על הדרישה הזו, כי מראה שהוא החל בהליכי השיקום עוד בתקופת מעצר הבית, ויש סיכוי מצוין שהוא ישתקם.

יש לחובת הנאשם תיק שהסתיים ללא הרשעה ושל"צ, ב17.10.15, בבית משפט לנוער, ובהמשך נעצר ב04.05.16, בתיק הנוכחי, תוך כדי שהוא מבצע חלק מעבודות השל"צ. בשל האמור הופקע השל"צ והומר לקנס.

התסקיר מדבר על בחור ללא דפוסים עבריינים, מראה הפנמה של המעשה שהוא ביצע, צער וחרטה ואמפתיה לקורבן.

השתלב בחברת קרביץ כעוזר נהג, עובד שם כמספר חודשים, כששירות המבחן מסביר עד כמה חשובה התעסוקה לשיקומו, מדבר על הסיכויים המצוינים של שיקום, ומעריך שהוא לא בעל דפוסי עבריינות מושרשים, אך צריך לקבל טיפול על מנת להפחית סיכון עתידי.

הוא מהווה נדבך חשוב לפרנסת הבית, אימו מגדלת אותו ואת אחיו לבד.

הנאשם היה עצור מיום 05.05.16 עד 30.06.16, ואחר כך שהה במעצר בית ממושך במשך שנה שלמה.

לאור כל האמור, יש לאמץ את המלצת השירות להשית מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

7. דין והכרעה

תופעת יישוב סכסוכים בכוח הזרוע, בעיקר ע"י חברות צעירים, לעיתים תוך שימוש בנשק קר או חם, הינה למרבה הצער תופעה שכיחה, יום יומית, המובאית לפתחו של בית המשפט חדשות לבקרים.

וכך מובאים הדברים בע"פ 6971/13 אושר עמרן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 23.9.14).

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווייה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה."

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עולה כי במהלך הקטטה שפרצה בין המתלונן וחבורתו לבין הנאשם ויתר הנאשמים הקטינים בפרשה, תקף הנאשם את המתלונן ביחד עם האחרים במכות אגרוף ובבעיטות, הכה את המתלונן בכל גופו ביחד עם האחרים, ולא הרפה ממנו אף כשנפל לארץ, וחדל ממעשיו רק בהישמע צופרי ניידת משטרה.

בנסיבות אלה, נס הנאשם מהמקום תוך שהוא מותיר את המתלונן מתבוסס בדמו, פצוע קשה.

הנזקים שנגרמו למתלונן בנסיבות אלה חמורים מאוד, הוא הובהל מחוסר הכרה לבי"ח "אסף הרופא" במצב

קשה ומונשם, עבר ניתוח חירום תחת הרדמה, ונגרם לו שבר דחיסה בקודקוד הגולגולת מלווה בזעזועי מוח, ומספר שברים בחוליות בעמוד השדרה, כשתמונות הפציעות של המתלונן שהוגשו לבימ"ש מדברות בעד עצמן **(במ/2)**.

מתסקיר נפגע העבירה עולה התמודדותו הקשה של המתלונן עד לעת הזאת עם תוצאותיה הפיזיות והכלכליות של התקיפה הנ"ל, בעטיה אף נבצר ממנו לעבוד ולפרנס את אשתו וילדיו.

דומה כי קצרה היריעה מלהרחיב אודות הנזק החמור והקשה שעוד היה עלול להיגרם למתלונן לו תקיפה זו הייתה נמשכת כשהיה בשברים בגולגולת ובעמוד השדרה כדי להביא על נקלה לשיתוק בגפיו או למותו.

עם זאת, יש לציין כי חלקו של הנאשם באירוע הינו קטן משל יתר המעורבים, ולא בכדי תוקן כתב האישום בעניינו לקולא- הן בחלק העובדתי והן בסעיף האישום.

נאשם 2 הוא שהחל את העימות עם המתלונן וחבורתו בעטיו של ויכוח אודות רעש שהקימוהאחרונים, והמתלונן הוא שיזם את המכה הראשונה באירוע- בכך שסטר לנאשם 2 והחללתקוף את אחד הנאשמים האחרים.

בנוסף, מוסכם מבחינה עובדתית כי הנאשם לא אחז באבנים או בחפץ אחר אלא היכהבאמצעות ידיו ורגליו, זאת בניגוד ליתר הנאשמים שתקפו את המתלונן גם באבנים.

בנסיבות אלה, הרי שיש לקבוע מתחם בהתאם לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הנ"ל הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם פגע בערכים מוגנים בסיסיים שעניינם שמירה על גופו, שלומו ובריאותו של אדם, כמו גם על בטחונו האישי.

מידת הפגיעה בערכים אלה בינונית לאור הנזקים הקשים שנגרמו למתלונן וביצועה בצוותא עם אחרים, מחד גיסא, והעדר שימוש בנשק קר, כמו גם העובדה כי לא יזם את האירוע- מאידך.

על מתחם הענישה בנסיבות אלה, להיות פחות מנסיבות בהן בוצעה הפגיעה תוך שימוש בנשק קר, מתחם לו עותרת המאשימה בטיעוניה והפסיקה לה הפנתה, ובענייננו עומד על **מאסר הנע בין 10-18 חודשי מאסר בפועל**.

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי הנאשם הינן כבן 19 וחצי (כבן 18 וחצי בעת ביצוע העבירה), ילד הארץ, רווק שעובר למעצרו בתיק דנן התגורר בבית אימו בלוד.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו הליך קודם מבימ"ש לנוער מאוקטובר 2015 שהסתיים ללא הרשעה, בגין עבירות רכוש ואליומות (בוצעו בשנת 2012) בגינו הושת עליו צו של"צ **שהופקע בשל מעצרו בתיק הנוכחי** והומר לקנס.

מהתסקיר בעניינו עולה כי הנאשם בעל יכולות טובות וגבוהות, ללא דפוסי התנהגות עבריינים, שנוטה להיגרר אחרי חברה שולית מבלי שמודע באופן מעמיק לסיכונים ולהשלכות של בחירותיו.

בהליך המעצר התרשם השירות כי הנאשם נוטה לצמצם מהבעייתיות החוזרת על עצמה סביב מעורבות במצבים שוליים המלווים בשתיית אלכוהול בלתי מבוקרת, ומביטוי עמדה נוקשה ולא בשלה המקשה עליו להתחיל לבחון בעייתיות זו.

בהמשך חלה הגמשה מסוימת בעמדותיו, ניכרה הבנה ראשונית את מורכבות מצבו, ויכולתו לזהות גורמי סיכון.

באבחון נוכחי קיבל אחריות על ביצוע העבירה, הביע חרטה, ותאר כי ברקע להתנהגותו שימוש לרעה באלכוהול במהלך מפגש חברתי, החל ויכוח קצר בין קבוצות נערים שהסלים והוביל לתגובתו האלימה המתוארת בכתב האישום.

עוד מתאר כי לא הכיר את המתלונן והגיב באליומות לאור היותו תחת השפעת אלכוהול ובשל לחץ חברתי שחש וקושי להציב גבול לעצמו ולסביבתו.

מסר כי החל לשתות באופן מזדמן וחברתי בגיל 15, ולקראת גיל 18- חלה עלייה בתדירות השתייה.

אינו רואה בעייתיות בדפוסי צריכת האלכוהול מצדו, ואינו שותה מאז האירוע.

ביטא צער ואמפתיה כלפי המתלונן והכרה ראשונית בהשלכות התנהגותו הפוגענית ואלימה על המתלונן. כמו כן ביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי.

לסיכום- התרשם השירות כי הנאשם הינו בחור צעיר בעל דימוי עצמי נמוך, הנמצא בהליך גיבוש זהות, בעל מעורבות והזדהות חברתית שלילית, העושה שימוש לרעה באלכוהול.

ברקע למעורבות השולית- צורך בתחושת כוח ושייכות, ונטייתו להיות מושפע מחברה שולית - אך אין התרשמות מדפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים מושרשים.

השירות העריך כי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו הינה בינונית ברמת חומרה בינונית.

עוד העריך השירות כי לאור גילו הצעיר -יש במענה טיפולי ושיקומי הולם למצבו כדי להגביר את סיכוייו לניהול

אורח חיים נורמטיבי בעתיד, והמליץ על ענישה בדרך של מאסר קצר בעבודות שירות, לצד צו מבחן, ושילובו בהליך טיפולי ופיצוי למתלונן.

יש לציין כי את העבירה ביצע הנאשם בעודו מבצע עבודות במסגרת צו של"צ שהושת עליו בתיק קודם, בו קיבל הזדמנות שיקומית משמעותית מבימ"ש לנוער שסיים את ההליך בעניינו ללא הרשעה חרף חומרת העבירות שם.

הגם שהתסקיר הנוכחי בעניינו אינו חיובי מאוד במהותו, עולה ממנו חשיבות האינטרס שיקומי בעניינו של הנאשם, בעיקר נוכח גילו הצעיר, לפיו יהיה בו כדי להפחית ממסוכנותו.

בנוסף, העובדה לפיה מוצא השירות כי בשלב זה, הנאשם מבקש להעמיק ולבחון את דפוסי התנהלותו באירוע באמצעות שילובו בטיפול, לצד ההערכה בדבר היותו של ההליך הנוכחי מרתיע ומצב גבול, מטה את הכף לעבר שילובו בהליך טיפולי.

יוער כי בכל הנוגע לגילו הצעיר- הגם שהוא נמנה עם קבוצת גיל של "בגירים צעירים", לה נודעו בפסיקה מאפיינים מיוחדים שיש בהם כדי להצדיק העדפת שיקולי שיקום בקרב קבוצה זו, נקבע כי היא אינה חזות הכל, ואינה מהווה חסינות מפני הטלת מאסר בפועל כל אימת שנדרש הדבר, וכי על הדבר להישקל באופן אינדיבידואלי רק מקום בו נתוני הנאשם מצדיקים הקלה כגון דא, כשממילא גילו הצעיר בא במניין השיקולים במסגרת **סעיף 40א(1) לחוק** (ע"פ 2420/15 **אברהם אבטליון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 29.11.15); ע"פ 452/14 **ניסים דבוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 3.4.14); ע"פ 2357/13 **איתמר רוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.10.2013).

לא נעלם מעיני כי הנאשם שבפניי כבר קיבל הזדמנות קודמת מבימ"ש לנוער אותה לא השכיל לנצל, ושב והסתבך בפלילים בעודו מרצה את גזר דין קודם.

עם זאת, חשיבות ההליך הטיפולי בעניינו כמו גם הטעם של שמירה על עקרון אחידות הענישה, בהשוואת עניינו לאלו של הנאשמים האחרים בפרשה, בשים לב להיותם קטינים ולחלקם בכתב האישום, מביאים למסקנה כי יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה בעניינו.

למען הסר ספק יובהר כי בכתב האישום של יתר הנאשמים עולה כי לכולם מיוחס חלק זהה, לפיו תקפו את המתלונן באמצעות אבנים ובמכות אגרופים ובעיטות בכל גופו, כשלנאשם 2 אף מיוחסת ראשית העימות עם המתלונן אודות הרעש.

מגזרי הדין עולה כי על **נאשם 1** הושתו 12 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה, ואולם בשל הפעלתם של שני מע"ת-מרצה סה"כ 17 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, ופיצוי ע"ס 2000 ש"ח.

על **נאשם 2** הושתו 6 חודשי מאסר בפועל (כמניין תקופת מעצרו) לצד 150 שעות של"צ, מע"ת, ופיצוי של ₪ 3000

על **נאשם 3** הושתו במסגרת הסדר טיעון סגור 5 חודשי מאסר בעבודות שירות (בניכוי חודש מעצר), מע"ת ופיצוי ע"ס 2000 ₪

על **נאשם 4** הושתו מע"ת בן 8 חודשים ו-200 שעות של"צ, מע"ת, התחייבות ופיצוי ע"ס 3000 ₪, כשניתן משקל רב להעדר עבר פלילי, וסיכויי שיקום גבוהים ביותר ע"פ התסקיר.

לגבי **נאשם 5** הסתיים ההליך ללא הרשעה והושתו עליו 100 שעות של"צ התחייבות וצו מבחן, כשבשל מצב כלכלי קשה של משפחתו לא הושת קנס או פיצוי.

בעניינו של נאשם 5 - לא רק שנעדר עבר פלילי אלא אף עבר כבר כברת דרך שיקומית, עבר הליך טיפולי אינטנסיבי במלכישוע, שצלח, ונמצא כי סיכויי שיקומו גבוהים.

על **נאשם 6** הושתו 7 חודשי מאסר בפועל (כמניין תקופת מעצרו), להם עתרו הצדדים במשותף, לאחר שצירף תיק נוסף, לצד מע"ת, קנס ע"ס 5000 ₪ ופיצוי ע"ס 500 ₪.

גזר דינו של **נאשם 7** טרם ניתן, ודיון בעניינו קבוע לחודש נובמבר 2017.

בנסיבות אלה, ניכר כי חלקו של הנאשם שבפניי קטן יותר בכל הנוגע לשימוש באבנים, כך שתקף את המתלונן בידיו ורגליו, באגרופים ובעיטות, אולם לא בשימוש באבנים ו/או נשק קר אחר.

חרף האמור, הואיל ומדובר בתקיפה אינטנסיבית וקשה בצוותא מצד כל שמונת הנאשמים - בין באבנים ובין במכות- לא ניתן לייחס את נזקיו של המתלונן למי מהם באופן ספציפי, או לחילופין- להחריג חבלות אלה בכל הנוגע לנאשם (גם ללא השימוש באבנים).

גם בהנחה שמכה מן האבן גורמת לנזק קשה ממכת אגרוף או בעיטה, הרי שנזקיו הכוללים של המתלונן הינם כתוצאה ממכלול המכות שהוטחו בו ע"י מכלול הנאשמים.

מכלול השיקולים לקולא ולחומרא בעניינו של הנאשם מביאים לכלל מסקנה כי יש בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה מקסימלית, לצד מע"ת ופיצוי, כדי לקיים את עקרון ההלימה מחד גיסא ומאידיך- לא יחטא לעקרון אחידות הענישה.

8. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שיכול ויומרו בעבודות שירות (בניכוי ימי מעצרו מיום 5.5.16 עד 30.6.16) בכפוף לחוות דעת הממונה שתתקבל עד ליום . 4.1.18 .

ב. מע"ת בן 10 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

ג. 3,000 ₪ פיצוי למתלונן שישולם עד ליום 1.2.18 .
עמוד 10

ד. צו מבחן למשך שנה.

9. עותק יישלח לממונה על עבודות השירות לצורך עריכת חווה"ד באשר לנאשם עד למועד שנקבע.

פרטי הנאשם: באמצעות בא כוחו, טל: 052-2424145 או פקס: 03-6431440.

טל הנאשם -

10. הנאשם מוזהר בדבר חובת התייצבותו לדיון הקבוע ביום 4.1.18 שעה 11:30.

ניתנה והודעה היום י"ט כסלו תשע"ח, 07/12/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת

הוקלדעלידיאביגילבן-חמו